

Јуче је Доналд Трамп, на својој инаугурацији, из главе изговорио узбудљив говор, који се може назвати као манифестом нове америчке политике. У којој год мери овај манифест буде остварен, последице ће осетити читав свет. Позитивно је да та нова политика иде у сусрет позитивним променама којима тежи човечанство и које су започеле највеће и најмоћније земље на свету, пре свих: Русија, Кина, Индија. Русија је својом моралном и војном моћи одлучујуће допринела да глобална тиранија буде немогућа. Сада је и Америка најавила свој допринос новом, праведнијем свету.

Трамп је између осталог рекао:

„Суграђани и људи света, хвала вам!

Заједно ћемо одредити правац којим ће ићи Америка и цео свет, за много година унапред.

Данас ми преносимо власт Вашингтона назад вама, америчком народу.

Није важно која је партија добила контролу над Владом. Важно је да је Влада потчињена народу.

Ви ћете постати део покрета какав свет још није видео, и чије је кључно убеђење да држава служи свом народу.

Свака одлука, без обзира да ли се односи на трговину, порезе, имиграцију или односе са другим државама, доносиће се на добробит америчких радника и америчких породица.

Градићемо пријатељство и добре односе са свим земљама света, не заборављајући да је право сваког народа да брине пре свега о својим интересима.

Нећемо никоме наметати наш начин живота, већ ћемо настојати да он буде светао пример, који ће бити привлачан свима.

Нација живи само док има свој циљ.“

Из свега видимо да основне одреднице будућег света морају бити: држава у служби народа, као главни принцип унутрашње, и суверенитет држава, као главни принцип спољне политике.

Сасвим у складу са тим, Трамп је прокламовао протекционизам, гесло „купуј америчко и запошљавај Американце“ и најавио: „градићемо нове путеве, аутостраде, мостове, аеродроме, тунеле, железничке пруге по целој нашој предивној земљи“.

Све ово је добро за Србију, али је потпуно неспојиво са њеним «путем у ЕУ».

Јер је пут у ЕУ супротан служењу народу, суверенитету земље и њеном развоју. Он значи покораванье слабијег олигархијској структури, фактичку колонизацију земље. Сем тога, у случају Србије, највеће жртве западног крсташког рата, тај пут значи и одрицање од поновног уједињења српског народа и његових земаља, одрицање од ратне одштете и правде за жртве злочина, прихватање измишљене кривице и положаја пораженог.

Србији треба одмах: ослобођење од зависности од непријатељских сила и њиховог капитала, уједињење историјске Србије, духовни, економски и демографски развој.

То Србија данас може да постигне.

Зато је то за све часне и друштвено одговорне људе у Србији данас, обавеза важнија од њихових живота.

Алтернатива је поништавање Србије које се већ одвија.

Оно мора бити заустављено.

У свету су озакоњени нови односи, које смо дуго прижељкивали.

Ни пре пет година није било потребе да се Србија потчињава болесном западном систему, а сада када се од тог система одрекла и Америка, не може више бити никаквог изговора да Србија настави погрешним путем.

Зато је политички изборни процес који је пред нама ПОСЛЕДЊА ШАНСА за све српске политичаре ове генерације, без обзира да ли су старији или млађи.

Ко се данас определи за интересе Србије, што подразумева и савезништво са Русијом и одустајање од «пута у ЕУ», биће му све опроштено јер се посветио спасавању Србије.

А служење државе народу и национални суверенитет јесу српски историјски принципи и морају то бити опет.

Ко за то не буде имао снаге, биће врло брзо обрисан са политичке и историјске сцене, чак и ако победи на изборима.

(Покрет за Србију)